

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 października 2009 r.

(pomoc państwa C 29/06) w sprawie pomocy przyznanej przez Włochy na restrukturyzację spółdzielni z sektora rybołówstwa i ich konsorcjów

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 8040)

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/35/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanym artykułem,

a także mając na uwadze, co następuje:

znana bezprawnie w myśl art. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu [obecnie art. 88] ⁽¹⁾.

(4) Włochy poproszono wielokrotnie o udzielenie informacji uzupełniających. Pismem C(2005) 161 z dnia 20 stycznia 2005 r. Komisja przesłała również do Włoch wezwanie do udzielenia informacji w myśl art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999. Pismem z dnia 3 marca 2005 r. Włochy udzieliły odpowiedzi na to wezwanie. W dniu 12 lipca 2005 r. Komisja otrzymała kolejne pismo.

1. PROCEDURA

(1) Pismem z dnia 17 października 2002 r. Włochy zgłosiły Komisji rozporządzenie z mocą ustawy z dnia 18 maja 2001 r. nr 226 (zwane dalej „rozporządzeniem z dnia 18 maja 2001 r.”), informując, że środki pomocy przewidziane w art. 7 i 8 tego rozporządzenia zostały wprowadzone.

(2) Artykuł 8 ww. rozporządzenia zawiera przepis ustanawiający pomoc państwa na restrukturyzację spółdzielni z sektora rybołówstwa i ich konsorcjów. W myśl ww. art. 8 zakres funduszu centralnego przeznaczonego na kredyty dla sektora rybołówstwa został rozszerzony i obejmuje finansowanie planów restrukturyzacji przedsiębiorstw przewidzianych w art. 11 ust. 8 *ter* ustawy z dnia 17 lutego 1982 r. nr 41 (zwanej dalej „ustawą nr 41 z 1982 r.”) na rzecz spółdzielni i ich konsorcjów, działających w sektorze rybołówstwa i akwakultury, a także przetwórstwa i handlu produktami w tym sektorze.

(3) Ponieważ Włochy zgłosiły wprowadzenie takiego środka pomocy, został on zarejestrowany jako pomoc przy-

(5) W związku z wątpliwościami co do zgodności tego programu pomocy ze wspólnym rynkiem Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 93 [obecnie art. 88] Traktatu. Komisja poinformowała Włochy o ww. decyzji pismem C(2006) 2312 z dnia 22 czerwca 2006 r. ⁽²⁾.

(6) Włochy przekazały swoje uwagi pismami z dnia 14 września i 31 października 2006 r.

2. OPIS

(7) Jak wskazano powyżej, przedmiotem rozporządzenia z dnia 18 maja 2001 r. jest rozszerzenie zakresu funduszu centralnego na kredyty dla sektora rybołówstwa na działania restrukturyzacji spółdzielni z sektora rybołówstwa i ich konsorcjów w myśl art. 11 ust. 8 *ter* ustawy nr 41 z 1982 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Pismo opublikowane w Dz.U. C 202 z 25.8.2006, s. 11.

- (8) Rozporządzenie z dnia 18 maja 2001 r. ustanawia przepisy, które od momentu wejścia w życie przewidują finansowanie środków pomocy ustanowionych rozporządzeniem ministra polityki rolnej z dnia 10 lutego 1998 r. (zwanym dalej „rozporządzeniem z dnia 10 lutego 1998 r.”), które określa zasady stosowania art. 11 ust. 8 *ter* ustawy nr 41 z 1982 r.
- (9) Cechy tego programu, zgodnie z opisem w rozporządzeniu z dnia 10 lutego 1998 r., są następujące:
- pomoc jest przyznawana w formie bezzwrotnych dotacji w maksymalnej wysokości do 40 % kosztów kwalifikowanych lub kredytu na preferencyjnych warunkach w wysokości do 85 % tych kosztów,
 - celem planu restrukturyzacji ma być przywrócenie sprawnego funkcjonowania oraz rentowności ekonomicznej i finansowej spółdzielni,
 - kosztami kwalifikowanymi są wydatki poniesione na: projekt i realizację planu restrukturyzacji; modernizację, rozbudowę i zmianę przeznaczenia produkcyjnego urządzeń, oprzyrządowania i budynków w ramach programów naprawy i przekwalifikowania przedsiębiorstw celem uzyskania większej skuteczności i konkurencyjności; pokrycie ewentualnej trwałej utraty wartości majątku, wynikającej z zaprzestania działalności i majątku trwałego niecałkowicie zamortyzowanego lub pokrycie kosztów amortyzacji wartości niematerialnych i rzeczowego majątku trwałego, które nie są już wykorzystywane w procesie produkcyjnym; organizację szkoleń; koszty związane z zakładaniem i uruchamianiem przedsiębiorstw, ponoszone, aby wspierać proces nabywania przez pracowników działalności lub części przedsiębiorstwa nieobjętych restrukturyzacją; odszkodowania z tytułu zwolnienia lub przejście na wcześniejszą emeryturę, odprawy z tytułu dobrowolnego odejścia; przywrócenie równowagi finansowej i majątkowej dzięki spłacie zadłużenia, wynikającego ze strat skumulowanych w latach poprzedzających przyjęcie planu restrukturyzacji.
- (10) Pismem z dnia 3 marca 2005 r. Włochy uściśliły, że pomoc ta jest przeznaczona dla przedsiębiorstw mających formę spółdzielni, które odpowiadają definicji małych i średnich przedsiębiorstw zawartej w przepisach wspólnotowych oraz że pomoc ta jest ograniczona do okresu koniecznego do przeprowadzenia restrukturyzacji, a także że może być przyznana tylko raz jednemu przedsiębiorstwu.
- (11) Zdaniem Włoch pomoc ta nie ma ograniczonego czasu trwania. Nie określono żadnego ograniczenia ani w rozporządzeniu z dnia 10 lutego 1998 r., ani w rozporządzeniu z dnia 18 maja 2001 r. Ponadto w piśmie Włoch z dnia 12 lipca 2005 r. wskazano wyraźnie, że przepisy tego rozporządzenia w dalszym ciągu obowiązują i będą mogły być stosowane w kolejnych latach.
- (12) Komisja nie dostała żadnej informacji o kwocie pomocy faktycznie przyznanych.
- ### 3. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO
- (13) Komisja uznała opisany program pomocy państwa za pomoc przyznaną bezprawnie w myśl art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 659/1999, tj. za nową pomoc wprowadzoną z naruszeniem obowiązku uprzedniego zgłoszenia Komisji.
- (14) W korespondencji wymienionej przed przeprowadzeniem wstępnej analizy przez Komisję Włochy twierdziły, że pomoc ta nie była nową pomocą, ponieważ stanowiła przedłużenie programu pomocy analizowanego już pod numerem NN 24/98, który Komisja uznała za zgodny ze wspólnym rynkiem (pismo SG (99) D/1851 z dnia 11 marca 1999 r.).
- (15) Komisja nie mogła podzielić stanowiska Włoch, mimo że faktycznie wypowiedziała się przychylnie co do programu NN 24/98, dotyczącego pomocy wprowadzonej na mocy rozporządzenia z dnia 10 lutego 1998 r. Niemniej środek pomocy, który był analizowany przez Komisję, dotyczył planów restrukturyzacji realizowanych w okresie od 1997 r. do 1999 r., a decyzją z dnia 11 marca 1999 r. Komisja przypomniała władzom włoskim, że w myśl art. 88 ust. 3 Traktatu WE były one zobowiązane do zgłoszenia na etapie projektu wszelkich form ponownego finansowania, przedłużenia lub zmiany tego środka pomocy. Z tego powodu Komisja uznała, że rozporządzenie z dnia 18 maja 2001 r. oznacza nową realizację lub finansowanie przedmiotowego środka pomocy w formie środków z funduszu centralnego na kredyty w sektorze rybołówstwa.

- (16) Z drugiej strony pismem z dnia 12 marca 2003 r. Włochy poinformowały, że realizacja tego środka pomocy nie leżała już w kompetencji ministra, ale regionów, którym w tym celu przekazano środki pochodzące z funduszu centralnego na kredyty w sektorze rybołówstwa. Do pisma z dnia 1 lipca 2004 r. Włochy dołączyły dwa komunikaty regionu Sycylia i Apulia w sprawie środków pomocy zrealizowanych w ramach przedmiotowego programu: w przypadku Sycylii – pismo z dnia 19 czerwca 2004 r., w którym informowano, że środek ten został wprowadzony rozporządzeniem asesora ds. rybołówstwa z dnia 3 grudnia 2003 r. nr 158, a w przypadku Apulii – pismo z dnia 19 maja 2004 r., w którym uściślono, że środek został zrealizowany w ramach pomocy przedstawionej regionowi w 2001 r.; w piśmie od regionu Apulia informowano, że zasoby finansowe na rok 2003 zostały udostępnione dopiero pod koniec tego roku. Niemniej Włochy nie przedstawiły żadnej informacji o kwocie środków wykorzystanych w ramach tego programu. W każdym razie ww. pisma potwierdziły, że niektóre środki zostały udostępnione regionom na mocy art. 8 rozporządzenia z dnia 18 maja 2001 r., co oznacza, że ten program pomocy został faktycznie wprowadzony w życie.
- (17) Komisja uznała ponadto że – przy założeniu że, jak twierdziły Włochy, była to pomoc istniejąca i że rozporządzenie z dnia 18 maja 2001 r. nie stanowiło zmiany tego programu – zgłoszony program pomocy stał się nowym programem pomocy z dniem 1 lipca 2001 r.
- (18) Ten program pomocy został zatwierdzony w świetle wytycznych do celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury, przyjętych w 1997 r. przez Komisję (zwanym dalej wytycznymi w sprawie rybołówstwa z 1997 r.)⁽¹⁾.
- (19) Dnia 1 stycznia 2001 r. wytyczne te zastąpiono wytycznymi do celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury (zwanymi dalej „wytycznymi w sprawie rybołówstwa z 2001 r.”)⁽²⁾. Pismem z dnia 21 grudnia 2000 r. Komisja, zgodnie z pkt 3.2 wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r., zaproponowała państwu członkowskiemu, w ramach mechanizmu właściwych środków, wprowadzenie do dnia 1 lipca 2001 r. zmian w programach pomocy istniejących w sektorze rybołówstwa. Państwa członkowskie zostały wezwane do wyrażenia w formie pisemnej zgody na tę propozycję do dnia 1 marca 2001 r. Uściślono, że w przypadku braku odpowiedzi, zgodnie z pkt 3.2 ust. 3, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie zaakceptowało propozycję. Z drugiej strony pkt 3.4 wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r. stanowi, że wszelka pomoc przyznana bezprawnie będzie analizowana zgodnie z wytycznymi mającymi zastosowanie w chwili wejścia w życie aktu administracyjnego ustanawiającego pomoc. Włochy nie odpowiedziały na pismo Komisji z dnia 21 grudnia 2000 r. Pismem z dnia 7 maja 2001 r. Komisja przypomniała Włochom treść powyższego pisma, informując, że począwszy od tego momentu w oczach Komisji brak odpowiedzi przeczącej oznacza przyjęcie propozycji dotyczącej właściwych środków. Komisja uznała więc, że Włochy zaakceptowały tę propozycję i że istniejące programy pomocy zostaną zmienione do dnia 1 lipca 2001 r.
- (20) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w przypadku wprowadzenia nowych wytycznych zaakceptowanych przez państwa członkowskie akceptacja właściwych środków skutkuje przekształceniem niektórych istniejących pomocy w nowe pomoce. Istniejące programy pomocy muszą zostać dostosowane do odpowiednich środków lub przekształcone w nowe programy pomocy oraz podlegają obowiązkowi uprzedniego zgłoszenia Komisji⁽³⁾.
- (21) Przepisy, które znajdują się w wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r., przyjęte przez Włochy, skutkowały w związku z tym odwołaniem uprzednio wydanej zgody na pomoce niedostosowane do tych wytycznych i zakwalifikowaniem ich jako nowe środki pomocy. Tak było w przypadku pomocy na restrukturyzację spółdzielni. Wytyczne w sprawie rybołówstwa z 1997 r. nie zawierały żadnego specjalnego przepisu dotyczącego pomocy na restrukturyzację przedsiębiorstw z sektora rybołówstwa; zawierały tylko w pkt 1.3 akapit ostatnie tiret ostatnie przepis mówiący o tym, że pomoc operacyjna będzie analizowana dla każdego przypadku osobno, jeśli jest bezpośrednio związana z planem restrukturyzacji. Wytyczne w sprawie rybołówstwa z 2001 r. zawierają natomiast w pkt 2.2.4 specjalny przepis, dotyczący pomocy na ratowanie i restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw, który przewiduje zastosowanie wytycznych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw (zwanym dalej „wytycznymi w sprawie restrukturyzacji z 1999 r.”), obowiązującymi w tej dziedzinie⁽⁴⁾.
- (22) W związku z tym, jako że zgodnie z treścią pierwszego pisma Włoch w dniu 17 października 2002 r. środek pomocy przewidziany rozporządzeniem z dnia 18 maja 2001 r. został wprowadzony w życie, stał się on po dniu 1 lipca 2001 r. – ostatecznym terminie zmiany istniejących programów pomocy państwa – pomocą przyznaną bezprawnie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 27.3.1997, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 19 z 20.1.2001, s. 7.

⁽³⁾ Skutek zatwierdzenia właściwych środków przez państwo członkowskie został wyraźnie określony w wyroku z dnia 24 marca 1993 r. wydanego w sprawie C-313/90, *Comité internationale de la rayonne et des fibres synthétiques i inni przeciwko Komisji*, Rec 1993, s. I-1125: „...przepisy określone w wytycznych i zaakceptowane przez państwa członkowskie skutkują w szczególności odwołaniem w odniesieniu do niektórych pomocy, objętych zakresem zastosowania tych wytycznych, wydanego uprzednio zezwolenia, dlatego też są uznawane za nową pomoc i podlegają obowiązkowi uprzedniego zgłoszenia” (pkt 35).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, s. 2.

- (23) Komisja dokonała wstępnej analizy tej pomocy w świetle wytycznych w sprawie rybołówstwa zarówno z 2001 r., jak i z 2004 r. Zgodnie z pkt 5.3 akapit drugi wytycznych do celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury z 2004 r. (zwanych dalej „wytycznymi w sprawie rybołówstwa z 2004 r.”) ⁽¹⁾, wytyczne te mają zastosowanie w odniesieniu do pomocy przyznanej począwszy od dnia 1 listopada 2004 r., natomiast w przypadku pomocy przyznanej przed tą datą mają zastosowanie wytyczne z 2001 r.
- (24) Zarówno wytyczne w sprawie rybołówstwa z 2001 r. (pkt 2.2.4), jak i wytyczne w sprawie rybołówstwa z 2004 r. (pkt 4.1.2) stanowią, że pomoc mająca na celu ratowanie i restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw zostanie oceniona zgodnie z Wytycznymi Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla celów ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw. W przypadku pomocy przyznanych do dnia 9 października 2004 r. mają zastosowanie wytyczne w sprawie restrukturyzacji z 1999 r., a w przypadku pomocy przyznanych od dnia 10 października 2004 r. mają zastosowanie wytyczne Wspólnoty w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw z 2004 r. (zwane dalej „wytycznymi w sprawie restrukturyzacji z 2004 r.”) ⁽²⁾. W szczególnym przypadku przedsiębiorstw, których główna działalność polega na rybołówstwie morskim, zarówno wytyczne w sprawie rybołówstwa z 2001 r., jak i wytyczne z 2004 r. stanowią, że pomoc ta może być przyznana tylko wówczas, gdy Komisji przedstawiony zostanie plan mający na celu redukcję zdolności floty.
- (25) Wspomniane wytyczne w sprawie rybołówstwa przewidują, że beneficjentami pomocy na restrukturyzację mogą być wyłącznie przedsiębiorstwa zagrożone. Kryteria pozwalające uznać przedsiębiorstwo za zagrożone określone są w pkt od 4 do 8 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r. lub w pkt od 9 do 13 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r. Komisja zauważyła, że rozporządzenie z dnia 10 lutego 1998 r. nie przewidywało upewnienia się co do spełnienia tych kryteriów. W związku z tym beneficjentem pomocy przyznanej przez Włochy mogły być również przedsiębiorstwa, które nie spełniały kryteriów określonych w tych wytycznych.
- (26) Ponadto Komisja zauważyła, że nie posiada żadnej informacji o spełnieniu następujących kryteriów realizacji planu restrukturyzacji określonych w ww. wytycznych: kryteriów dotyczących przywrócenia długoterminowej rentowności spółdzielni będących beneficjentami pomocy (pkt od 31 do 34 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r. i pkt od 34 do 37 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r.), zastosowania środków wyrównawczych w przypadku gdy beneficjentem pomocy jest średnie przedsiębiorstwo (pkt 82 lit. b) wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r.) lub udziału beneficjentów w restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstwa (pkt 40 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r. i pkt 43 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r.). Komisja zauważyła również, że w przypadku przedsiębiorstw, dla których rybołówstwo stanowi główny rodzaj działalności, Włochy nie przedstawiły żadnego planu mającego na celu redukcję zdolności floty.
- (27) Z powyższych powodów Komisja podjęła decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.

4. UWAGI WŁOCH

- (28) Włochy zauważyły przede wszystkim, że wprowadziły przedmiotową pomoc w całkowicie dobrej wierze. Zdaniem Włoch rozporządzenie z dnia 18 maja 2001 r. stanowiło zwykłe przedłużenie środka pomocy NN 24/98 już zatwierdzonego na poziomie wspólnoty. Włochy nie uważały, że jest to pomoc przyznana bezprawnie. Jednocześnie, w sprzeczności z powyższym, Włochy zauważyły, że *Direzione generale della pesca marittima e dell'acquacoltura* (Dyrekcja Generalna ds. Rybołówstwa Morskiego i Akwakultury), a także regiony, którym w 2000 r. przekazano odpowiednie kompetencje, nie przewidywały w żadnym wypadku wdrożenia działań na podstawie cytowanego rozporządzenia.
- (29) Włochy informują, że w celu wykonania przedmiotowego programu pomocy ustalone zostały rygorystyczne kryteria. W szczególności od beneficjenta wymagany był znaczny udział, mający zagwarantować, że pomoc jest ograniczona do minimum, niezbędnego, by przywrócić rentowność przedsiębiorstwa i ograniczyć do minimum zakłócenie konkurencji. Włochy dodają, że w dużej mierze pomoc dotyczyła programów szkoleniowych i innowacji technologicznych; ponadto ponad połowa przekazanych środków nie stanowiła bezzwrotnej dotacji, ale były to pożyczki długoterminowe, podlegające specjalnym systemom gwarancji, które podlegały obowiązkowi zwrotu. Ponadto z obliczeń intensywności pomocy wynika, że jest to pomoc zdecydowanie poniżej progów pomocy *de minimis*.
- (30) Ponadto ściśle przestrzegana jest zasada jednorazowej wypłaty. Celem tej pomocy jest – zgodnie z tym, co przewidziano w wytycznych na restrukturyzację – umożliwienie beneficjentom pokrywania kosztów własnych po przywróceniu długoterminowej zdolności ekonomicznej. Zdaniem Włoch taka pomoc na restrukturyzację umożliwia wspieranie rozwoju działalności gospodarczej, nie wpływając na wymianę handlową w sposób sprzeczny ze wspólnym interesem, co stanowi spełnienie warunków określonych w ww. wytycznych: odzyskanie rentowności przedsiębiorstwa w rozsądnym czasie, zapobieganie zakłóceniu konkurencji, proporcjonalność pomocy, rozłożenie wypłat w czasie w zależności od stopnia zaawansowania planu restrukturyzacji danego przedsiębiorstwa, kontrola realizacji planu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 229 z 14.9.2004, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

(31) Włochy podsumowują swoje uwagi, powołując się na komunikat Komisji w sprawie poprawy sytuacji ekonomicznej w sektorze rybołówstwa z dnia 9 marca 2006 r. (zwany dalej „komunikatem z dnia 6 marca 2006 r.”) ⁽¹⁾, i zauważają, że niekorzystną koniunkturę w sektorze rybołówstwa pogarszał wzrost cen paliw. Ponadto zmiany cen wielu gatunków ryb nie następowały w takim samym tempie jak wzrost kosztów produkcji. Z tych powodów zdaniem Włoch konieczne jest utrzymanie tego rodzaju środków i działań, których wyłącznym celem jest wsparcie zagrożonego sektora gospodarki.

5. OCENA

5.1. Istnienie pomocy państwa przyznanej bezprawnie

(32) Komisja zauważa, że taki program pomocy, którego przedmiotem jest przyznanie finansowania na restrukturyzację pewnej kategorii przedsiębiorstw, które prowadzą swoją działalność w określonym sektorze, skutkuje korzyścią finansową dla tych przedsiębiorstw. Zważywszy, że produkty przedsiębiorstw, które są beneficjentami, są sprzedawane na rynku wspólnotowym, pomoc ta wzmacnia ich pozycję zarówno na rynku włoskim w porównaniu z przedsiębiorstwami z innych państw członkowskich, które chcą wprowadzić swoje produkty na ten rynek, jak i na rynku innych państw członkowskich w porównaniu z przedsiębiorstwami, które sprzedają swoje produkty na tych rynkach.

(33) Ponadto taki program pomocy przynosi korzyść przedsiębiorstwom z określonego sektora gospodarki. W konsekwencji, ponieważ środki niezbędne do realizacji tego programu są środkami publicznymi, stanowi on pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

(34) Uwagi, jakie Włochy przekazały Komisji w odpowiedzi na wszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego, nie kwestionują zakwalifikowania tego programu jako pomocy państwa przyznanej bezprawnie. Niezależnie od możliwej interpretacji uwag Włoch, Komisja zauważa, że w każdym przypadku ten program pomocy stanowi wznowienie programu pomocy ustanowionego rozporządzeniem z dnia 10 lutego 1998 r. i analizowanego przez Komisję pod numerem NN 24/98. Jak wskazano w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, wznowienie to stanowi wprowadzenie nowego programu pomocy, tj. pomoc przyznaną bezprawnie. Zmiana organu władzy publicznej, który wprowadza ten program w życie, nie ma wpływu na charakter pomocy i jej zakwalifikowanie przez Komisję; nie jest istotny argument, że program pomocy oparty na rozporządzeniu z dnia 1 lutego 1998 r. jest wznowiony na mocy rozporządzenia z dnia 18 maja 2001 r. lub reali-

zowany przez regiony na podstawie innych, nieznanych Komisji, przepisów.

(35) Ponadto, jak stwierdzono w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, zakładając, że – jak twierdzą władze włoskie – zgłaszany program pomocy był pomocą istniejącą i że rozporządzenie z mocą ustawy z dnia 18 maja 2001 r. nie stanowiło zmiany tego programu, Komisja uważa, że stał się on nowym programem pomocy z dniem 1 lipca 2001 r., gdy na skutek przyjęcia nowych wytycznych w sprawie rybołówstwa, mających zastosowanie od dnia 1 stycznia 2001 r., istniejące programy pomocy, które nie zostały dostosowane do tych wytycznych, nie mogły opierać się na wydanych uprzednio zezwoleniach i powinny być zostać przekształcone w nowe pomoce, podlegające obowiązkowi zgłoszenia Komisji. Komisja, zgodnie z pkt 3.2 wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r., zaproponowała państwu członkowskiemu pismem z dnia 21 grudnia 2000 r., w ramach mechanizmu właściwych środków, wprowadzenie zmian w programach pomocy istniejących w sektorze rybołówstwa do dnia 1 lipca 2001 r., uściślając, że w przypadku braku odpowiedzi uznaje się, że dane państwo członkowskie zaakceptowało propozycję. Włochy nie odpowiedziały na pismo Komisji z dnia 21 grudnia 2000 r. ani na wezwanie z dnia 7 maja 2001 r., w którym zostały poinformowane, że począwszy od tego momentu w oczach Komisji brak odpowiedzi przeczącej oznacza przyjęcie propozycji właściwych środków. Komisja uznała więc, że Włochy zaakceptowały tę propozycję i że istniejące programy pomocy zostaną zmienione od dnia 1 lipca 2001 r.

(36) W związku z powyższym przepisy określone w wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r. i zaakceptowane przez Włochy skutkowały w odniesieniu do niektórych programów pomocy odwołaniem uprzednio udzielonych zezwoleń i zakwalifikowaniem ich jako nowych programów pomocy. Tak było właśnie w przypadku pomocy na restrukturyzację spółdzielni. W odróżnieniu od wytycznych w sprawie rybołówstwa z 1997 r., wytyczne w sprawie rybołówstwa z 2001 r. zawierały w odpowiednim pkt 2.2.4 specjalny przepis, dotyczący pomocy na ratowanie i restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw, który przewidywał zastosowanie wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r.

(37) W związku z tym, jak stwierdzono w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, taki program pomocy państwa stanowi z pewnością – w odniesieniu do pomocy przyznanych po dniu 1 lipca 2001 r. – nowy program pomocy, który Włochy zobowiązane były zgłosić Komisji przed wprowadzeniem go w życie.

⁽¹⁾ COM(2006) 103 wersja ostateczna.

5.2. Zgodność ze wspólnym rynkiem

- (38) Pomoc ta może być uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem wyłącznie wówczas, gdy istnieje możliwość skorzystania z jednego z odstępstw przewidzianych w Traktacie. Ponieważ beneficjentami analizowanej pomocy są przedsiębiorstwa z sektora rybołówstwa i akwakultury, pomoc ta musi być analizowana w świetle wytycznych do celów analizy pomocy państwa dla rybołówstwa i akwakultury. Analiza sformułowana w decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego jest utrzymana w mocy.
- (39) Środek jest wyraźnie przedstawiany jako pomoc na restrukturyzację przedsiębiorstw przy założeniu, że u beneficjenta wprowadzone zostaną plany restrukturyzacji. Z listy kosztów kwalifikowalnych, zamieszczonej w rozporządzeniu z dnia 10 lutego 1998 r., wynika, że działania, jakie mogą być finansowane, są rzeczywiście działaniami umożliwiającymi restrukturyzację przedsiębiorstw będących beneficjentami. Koszty te odpowiadają inwestycjom oraz kosztom finansowym i kosztom operacyjnym przedsiębiorstwa. Są to wydatki, które z pewnością mogą być związane z przekwalifikowaniem działalności przedsiębiorstw będących beneficjentami lub dostosowaniem jej do nowych warunków gospodarczych w celu umożliwienia przywrócenia rentowności ekonomicznej i finansowej.
- (40) Zasadne jest więc dokonanie analizy tej pomocy w świetle odpowiednich wytycznych w sprawie rybołówstwa.
- (41) Zarówno wytyczne w sprawie rybołówstwa z 2001 r. (pkt 2.2.4), jak i wytyczne w sprawie rybołówstwa z 2004 r. (pkt 4.1.2) stanowią, że pomoc przeznaczona na ratowanie i restrukturyzację zagrożonych przedsiębiorstw powinna być oceniana zgodnie z wytycznymi w sprawie restrukturyzacji. W przypadku gdy pomoc jest przyznana po dniu 1 kwietnia 2008 r., co jest możliwe, ponieważ dla pomocy nie określono ograniczeń czasowych (zob. pkt 2 powyżej), miałyby zastosowanie wytyczne w sprawie pomocy państwa w sektorze rybołówstwa i akwakultury przyjęte w 2008 r. (zwane dalej wytycznymi w sprawie rybołówstwa z 2008 r.)⁽¹⁾, które podobnie odsyłają do wytycznych w sprawie restrukturyzacji. W odniesieniu do pomocy przyznanych do dnia 9 października 2004 r. mają zastosowanie wytyczne w sprawie restrukturyzacji z 1999 r., a dla pomocy przyznanych od dnia 10 października 2004 r. mają zastosowanie wytyczne w sprawie restrukturyzacji z 2004 r. Należy również przypomnieć, że w szczególnym przypadku przedsiębiorstw, których główna działalność polega na rybołówstwie morskim, dodatkowo mają zastosowanie wytyczne w sprawie rybołówstwa, według których pomoc ta może być przyznana tylko wówczas, gdy Komisji przedstawiony zostanie plan mający na celu redukcję zdolności floty.
- (42) W związku z powyższym należy ocenić przede wszystkim, czy warunki wprowadzenia tej pomocy spełniają warunki określone w wytycznych w sprawie restrukturyzacji.
- (43) Po pierwsze, wytyczne w sprawie restrukturyzacji przewidują, że beneficjentami pomocy na restrukturyzację są wyłącznie zagrożone przedsiębiorstwa, które spełniają kryteria wymienione w pkt od 4 do 8 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r. lub w pkt od 9 do 13 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r. Przepisy te określają rygorystycznie kryteria umożliwiające zakwalifikowanie przedsiębiorstwa jako zagrożonego. Zgodnie z pkt 5 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r. i pkt 10 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r. przedsiębiorstwo może być uznane za zagrożone, w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, jeżeli ponad połowa jej zarejestrowanego kapitału została utracona, w tym ponad jedna czwarta tego kapitału w okresie poprzedzających 12 miesięcy lub, w przypadku innych form przedsiębiorstwa, jeżeli spełnia ono kryteria uprawniające do otwarcia procedury upadłościowej. Punkt 11 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r. stanowi ponadto, że poza spełnieniem tych kryteriów przedsiębiorstwo, aby mogło być uznane za zagrożone, musi wykazywać typowe oznaki, takie jak rosnące straty, malejący obrót, rosnące zadłużenie itd. (w myśl pkt 18 państwa członkowskie mogą uwzględnić również takie kryteria dla celów przyznania w ramach programu pomocy środków na restrukturyzację w sektorze rybołówstwa).
- (44) Komisja zauważa, że rozporządzenie z dnia 10 lutego 1998 r. nie zawiera żadnego kryterium tego rodzaju lub podobnego. Beneficjentami pomocy przyznawanych przez Włochy mogą więc być przedsiębiorstwa, które nie spełniają kryteriów określonych w tych wytycznych, a więc takie, które nie są zagrożone.
- (45) Po drugie, ponieważ pomoc skierowana jest do małych i średnich przedsiębiorstw, w myśl pkt 67 lit. a) wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r. mają zastosowanie kryteria określone w pkt od 31 do 34 tych wytycznych. Te same warunki, zgodnie z pkt 82 lit. a), znajdują się w pkt od 34 do 37 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r. W myśl tych przepisów plan restrukturyzacji musi w szczególności przywrócić długoterminową rentowność przedsiębiorstwa w rozsądnych ramach czasowych i na podstawie realistycznych założeń, musi opisać okoliczności, które doprowadziły do trudności przedsiębiorstwa, i musi przewidzieć taką zmianę sytuacji przedsiębiorstwa, która po zakończeniu restrukturyzacji pozwoli mu pokryć wszystkie koszty własne; przyznanie pomocy jest możliwe wyłącznie wówczas, gdy przedstawiony plan restrukturyzacji zawiera wszystkie te elementy.
- (46) Komisja zauważa, że Włochy nie ustanowiły żadnej procedury, która umożliwiłaby upewnienie się co do spełnienia tych warunków. Informacje przedstawione w odpowiedzi na wszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego przywołują tylko ogólne warunki przyznawania tych pomocy określone w rozporządzeniu z dnia 10 lutego 1998 r. Warunki te nie określają jednak obiektywnych kryteriów, które umożliwiłyby upewnienie się, że indywidualne plany restrukturyzacji zainteresowanych przedsiębiorstw są rzeczywiście opracowane zgodnie z tymi zasadami. Nie ma więc żadnej gwarancji spełnienia warunków określonych w pkt od 31 do 34 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r. lub w pkt od 34 do 37 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 84 z 3.4.2008, s. 10.

- (47) Po trzecie, w myśl pkt 40 i 41 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r., mających zastosowanie do małych i średnich przedsiębiorstw zgodnie z pkt 67 lit. c) tych wytycznych, beneficjenci muszą wnieść znaczny wkład w plan restrukturyzacji pochodzący z ich własnych środków, aby pomoc mogła być ograniczona do niezbędnego minimum. Ta sama zasada określona jest w pkt 43 i 44 wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r., mających zastosowanie na mocy pkt 82 lit. c).
- (48) W myśl rozporządzenia z dnia 10 lutego 1998 r. pomoc przyznawana jest w formie bezzwrotnej dotacji w maksymalnej wysokości 40 % wydatków kwalifikowalnych lub w formie kredytu na preferencyjnych warunkach w wysokości do 85 % tych kosztów. Nie ma rozróżnienia według rodzajów wydatków kwalifikowalnych (zob. powyżej pkt 2 „Opis”). Komisja wnioskuje stąd, że udział ten może dotyczyć któregośkolwiek z przedmiotowych kosztów, na przykład wydatków na modernizację urządzeń, pokrycie trwałej utraty wartości majątku, spłaty zadłużenia itd.
- (49) Jest więc możliwe, że niektórzy beneficjenci wnieśli znaczący wkład w realizację planu restrukturyzacji, który ich dotyczył. Niemniej Komisja zauważa, że Włochy nie określiły żadnych kryteriów, które umożliwiają zmianę kwoty przyznanej pomocy w zależności od wkładu danego beneficjenta. Jedynym kryterium określonym w rozporządzeniu z dnia 10 lutego 1998 r. jest kryterium kolejności wpływu wniosków o przyznanie pomocy. Z tych powodów Komisja uważa, że w tym programie pomocy Włochy nie ustaliły żadnej procedury, która umożliwiałaby upewnienie się co do spełnienia warunków dotyczących wkładu beneficjenta z jego własnych środków oraz zasady ograniczenia pomocy do minimum. Jest więc możliwe, że niektórzy beneficjenci pomocy nie spełnili tych warunków.
- (50) Po czwarte, w myśl pkt 67 lit. b) wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 1999 r. środki wyrównawcze, jakie należy podjąć, aby zapobiec niepotrzebnemu zakłóceniu konkurencji, opisane w pkt od 35 do 39 ww. wytycznych, nie mają zastosowania do małych i średnich przedsiębiorstw. Natomiast w myśl pkt 82 lit. b) wytycznych w sprawie restrukturyzacji z 2004 r. tego rodzaju środki, opisane w pkt od 38 do 42 ww. wytycznych, muszą być podjęte, gdy beneficjentem pomocy jest średnie przedsiębiorstwo. Komisja zauważa, że Włochy nie przewidziały wprowadzenia tego rodzaju środków wyrównawczych, gdy beneficjentem tej pomocy jest średnie przedsiębiorstwo.
- (51) Wreszcie w przypadku gdy beneficjentami pomocy są spółdzielnie, których główna działalność polega na rybołówstwie, Włochy nie przedstawiły żadnego planu mającego na celu redukcję zdolności floty, czego wymagają przepisy pkt 2.2.5 wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r. lub pkt 4.1.2 wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2004 r., lub też pkt 4.2 wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2008 r.
- (52) Komisja zwraca ponadto uwagę Włoch na fakt, że komunikat z dnia 6 marca 2006 r. nie zmienił kryteriów i warunków mających zastosowanie do pomocy z tytułu restrukturyzacji. Celem komunikatu było wezwanie państw członkowskich do zastosowania pewnych narzędzi, aby zapobiec trudnej sytuacji sektora rybołówstwa. Pośród zalecanych narzędzi Komisja rzeczywiście wymienia możliwość ustanowienia przez państwa członkowskie programów pomocy na ratowanie i restrukturyzację. Zamiarem Komisji było uściślenie w tym komunikacie sposobu stosowania wytycznych w sprawie restrukturyzacji, lecz Komisja nigdy nie wspomniała o możliwości zastosowania odstępstwa od nich. Wytyczne te są w pełni obowiązujące.
- (53) Wreszcie, władze włoskie nie przytoczyły innych argumentów ani nie przekazały uzupełniających informacji, z których wynikałoby, że przedmiotowa pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem w myśl innych przepisów Traktatu WE lub przepisów czy wytycznych w sprawie pomocy państwa.

6. WNIOSEK

- (54) Komisja stwierdza, że Włochy bezprawnie, z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu, przyznały pomoc na restrukturyzację spółdzielni z sektora rybołówstwa i ich konsorcjów.
- (55) Na podstawie analizy przeprowadzonej w części 5 niniejszej decyzji Komisja stwierdza, że pomoc ta jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

7. WINDYKACJA POMOCY

- (56) W myśl art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, gdy pomoc państwa przyznana bezprawnie jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, należy dokonać jej windykacji od beneficjentów. Cel jest osiągnięty wówczas, gdy beneficjenci lub, innymi słowy, przedsiębiorstwa, które faktycznie z niej skorzystały, zwrócą przedmiotową pomoc ewentualnie powiększoną o odsetki za zwłokę. Niemniej wspomniany ust. 1 uściśla, że: „Komisja nie wymaga windykacji pomocy, jeżeli byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą prawa wspólnotowego”. Należy więc przeanalizować, czy w danym przypadku ogólna zasada prawa wspólnotowego, tj. zasada uzasadnionego oczekiwania lub pewności prawa, może być zastosowana w celu wykluczenia windykacji od beneficjentów pomocy przyznanej bezprawnie i niezgodnej ze wspólnym rynkiem.

- (57) Przypomina się, że zadaniem państw członkowskich jest czuwanie nad tym, by środki krajowe były zgodne z przepisami wspólnotowymi w sektorze pomocy państwa, aby uniknąć zakłóceń konkurencji; ponadto państwa członkowskie są zobowiązane do zgłaszania Komisji każdej pomocy państwa w myśl art. 88 ust. 3 Traktatu WE oraz do powstrzymania się od wprowadzania środka pomocy w życie przed przeprowadzeniem jego analizy. Z tego powodu w odniesieniu do możliwości skorzystania przez beneficjentów z zasady uzasadnionego oczekiwania w celu uniknięcia windykacji pomocy przyznanej bezprawnie i niezgodnej ze wspólnym rynkiem z orzecznictwa Trybunału wynika, że: „poza szczególnymi przypadkami wykluczone jest, by beneficjent pomocy mógł oprzeć się o zasadę uzasadnionego oczekiwania, gdy pomoc ta została przyznana z naruszeniem przepisów dotyczących zapobiegawczej kontroli pomocy państwa. Staranny podmiot gospodarczy powinien być w stanie upewnić się, że procedura ta została wypełniona [...]”⁽¹⁾.
- (58) W sprawie 265/85 *Van den Bergh en Jurgens BV przeciwko Komisji* (2) Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że: „[...] zasada ochrony uzasadnionego oczekiwania może być zastosowana przez podmiot gospodarczy, u którego dana instytucja wzbudziła uzasadnione oczekiwania. Niemniej ostrożny i przezorny podmiot gospodarczy, jeśli jest w stanie przewidzieć, że wprowadzenie przez Wspólnotę środka naruszy jego interes, nie może powoływać się na tę zasadę, gdy środek ten zostanie wprowadzony”.
- (59) W celu dostosowania istniejącej pomocy do nowych wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r. Komisja zaproponowała państwom członkowskim wprowadzenie do dnia 1 lipca 2001 r. zmian w programach pomocy istniejących w sektorze rybołówstwa. W orzecznictwie (3) potwierdzono, że ta propozycja, złożona zgodnie z wytycznymi, stanowi element zwykłej, okresowej współpracy, w ramach której Komisja dokonuje wraz z państwami członkowskimi stałej analizy istniejących programów pomocy i proponuje wprowadzenie właściwych środków stosownie do istniejących potrzeb. Podpisywanie przez Komisję z każdym państwem członkowskim porozumienia co do pełnej listy istniejących programów pomocy byłoby niepraktyczne, więc rozsądne jest, aby to państwa członkowskie pozostały odpowiedzialne za dostosowanie programów, zależnie od potrzeb. Jest to tym bardziej uzasadnione, że państwa członkowskie uczestniczą w opracowywaniu nowych wytycznych i są świadome, przed ich wejściem w życie, wpływu, jaki wywrą one na istniejące programy pomocy.
- (60) Włochy twierdzą, że uznały, że przedmiotowa pomoc jest tylko przedłużeniem pomocy NN 24/98 zatwierdzonej przez Komisję dnia 11 marca 1999 r. i że w związku z tym stanowi pomoc istniejącą. Zdaniem Komisji pomoc stanowiła pomoc istniejącą tylko do dnia 30 czerwca 2001 r. W tym zakresie, jak wskazano powyżej, Komisja zauważa, że w ramach mechanizmu właściwych środków Włochy zaakceptowały propozycję zmiany programów pomocy istniejących w sektorze rybołówstwa i akwakultury zarówno po przyjęciu wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r., jak i wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2004 r. Od dnia 1 lipca 2001 r. pomoc stała się więc pomocą nową, zważywszy na fakt, że powinna zostać dostosowana do nowych wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r.
- (61) W myśl art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 można założyć, że fakt, że Komisja nie opublikowała przyjęcia przez rząd włoski wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r., mógł spowodować, że niektórzy beneficjenci uznali w dobrej wierze, że środek krajowy należy w dalszym ciągu uznawać za pomoc istniejącą. Artykuł 26 stanowi bowiem, że Komisja opublikuje „skrócone zawiadomienie o decyzjach, jakie podejmuje na podstawie [...] art. 18 wraz z art. 19 ust. 1”. W myśl wspomnianego art. 18 tego rozporządzenia, „w przypadku gdy [...] Komisja stwierdza, że istniejący program pomocowy nie jest lub przestaje być zgodny ze wspólnym rynkiem, Komisja wydaje skierowane do zainteresowanego państwa członkowskiego zalecenie zawierające propozycję właściwych środków”. Artykuł 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 stanowi, że w przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje proponowane środki, Komisja stwierdza to ustalenie i informuje o tym państwo członkowskie.
- (62) Komisja nie opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* przyjęcia przez każde państwo członkowskie właściwych środków, które zaproponowała w celu wprowadzenia w życie nowych wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2001 r. Trudno jest więc Komisji udowodnić, że beneficjenci zostali prawidłowo poinformowani o akceptacji przez rząd włoski i wynikającej stąd zmianie statusu pomocy. Stało się tak natomiast w przypadku wytycznych w sprawie rybołówstwa z 2004 r. przez publikację zawiadomienia (4).
- (63) Dlatego też, mimo istnienia zasady, zgodnie z którą beneficjenci nie mogą na ogół powoływać się na zasadę uzasadnionego oczekiwania w przypadku pomocy państwa przyznanych bezprawnie, Komisja zauważa, że w analizowanym przypadku do momentu opublikowania w dniu 11 listopada 2005 r. zawiadomienia o podjęciu właściwych środków ostrożny i przezorny podmiot gospodarczy mógł mieć prawo uznać, że przedmiotowa pomoc państwa jest w dalszym ciągu pomocą istniejącą, a więc nie stała się pomocą nową.

(1) Sprawa C-5/89, Komisja/Republika Federalna Niemiec, Rec. 1990, s. I-3437, pkt 14, i sprawa C-169/95, *Królestwo Hiszpanii/Komisja*, Rec. 1997, s. I-135, pkt 51; sprawa T-55/99, *CETM/Komisja*, Rec. 2000, s. II-3207, pkt 121.

(2) Sprawa 265/85, *Van den Bergh en Jurgens przeciwko Komisji*, Rec. 1987, 1155, pkt 44.

(3) Sprawa C-311/94, *Ijssel-Vliet Combinatie BV/Minister van Economische Zaken*, Rec. 1996, s. I-5023, pkt od 36 do 44.

(4) Dz.U. C 278 z 11.11.2005, s. 14.

- (64) W związku z tym w analizowanym przypadku Komisja uważa, że windykacja pomocy przyznanych do dnia 11 listopada 2005 r. mogłaby być sprzeczna z zasadą uzasadnionego oczekiwania lub pewności prawa. Wynika stąd, w myśl art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999, że wymagana jest windykacja wyłącznie pomocy przyznanych po dniu 12 listopada 2005 r.
- (65) Niniejsza decyzja dotyczy przedmiotowego programu pomocy i musi być wykonana niezwłocznie, w szczególności w zakresie windykacji wszystkich pomocy indywidualnych przyznanych w ramach tego programu, z wyjątkiem pomocy przyznanych na specjalne projekty, które w chwili przyznawania pomocy spełniały wszystkie warunki ustalone w rozporządzeniu *de minimis* lub odpowiednim zwolnieniu lub w programie pomocy zatwierdzonym przez Komisję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Program pomocy ustanowiony dla celów restrukturyzacji spółdzielni z sektora rybołówstwa i ich konsorcjów, wprowadzony przez Włochy bezprawnie i z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu, jest niezgodny ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

Pomoc przyznana spółdzielni lub jednemu z konsorcjów w sektorze rybołówstwa w ramach programu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji, nie stanowi pomocy, jeśli w chwili jej przyznawania podmioty te spełniały warunki określone w rozporządzeniu przyjętym na mocy art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98⁽¹⁾ i mającego w danym czasie zastosowanie.

Artykuł 3

Środki pomocy indywidualnej przyznane w ramach programu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji, które w momencie ich przyznawania spełniały warunki określone w rozporządzeniu przyjętym na mocy art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/98 lub jakimkolwiek innym zatwierdzonym programie pomocy, są zgodne ze wspólnym rynkiem do wykorzystania maksymalnej intensywności mającej zastosowanie do danej pomocy.

Artykuł 4

1. Włochy zobowiązane są do windykacji od beneficjentów pomocy niezgodnych ze wspólnym rynkiem, o których mowa w art. 1, przyznanych od dnia 12 listopada 2005 r.
2. Podlegająca zwrotowi pomoc obejmuje odsetki naliczone od dnia przekazania środków pomocy do dyspozycji beneficjenta do dnia faktycznej windykacji pomocy.

3. Odsetki naliczane są wg metody odsetek złożonych zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004⁽²⁾.

4. Włochy anulują wszelkie zaległe płatności przyznane w ramach programu pomocy, o którym mowa w art. 1, ze skutkiem od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

1. Windykacja pomocy przyznanej w ramach programu, o którym mowa w art. 1, dokonywana jest bezzwłocznie i skutecznie.
2. Włochy zapewniają wdrożenie niniejszej decyzji w ciągu czterech miesięcy od daty jej zgłoszenia.

Artykuł 6

1. W ciągu dwóch miesięcy od daty zgłoszenia niniejszej decyzji Włochy przekazują Komisji następujące informacje:

- a) wykaz spółdzielni z sektora rybołówstwa i ich konsorcjów, które otrzymały pomoc na mocy art. 2 i 3, z podaniem całkowitej kwoty pomocy otrzymanej przez każdego z beneficjentów;
- b) całkowita kwota (część główna i odsetki) podlegająca windykacji od każdego beneficjenta;
- c) szczegółowy opis środków już podjętych oraz planowanych celem zastosowania się do niniejszej decyzji;
- d) dokumenty wykazujące, że beneficjentom nakazano zwrócić pomoc.

2. Włochy informują Komisję o postępach w zakresie krajowych środków podjętych w celu wdrożenia niniejszej decyzji do czasu zakończenia windykacji przyznanych środków pomocy, o których mowa w art. 1, 2 i 3. Włochy bezzwłocznie przekazują wszelkie informacje, których zażąda Komisja, na temat środków już podjętych lub planowanych celem zastosowania się do niniejszej decyzji. Włochy przekazują również szczegółowe informacje dotyczące kwot pomocy i odsetek windykacyjnych już odzyskanych od beneficjentów.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2009 r.

W imieniu Komisji
Joe BORG
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1.